

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **O. Y.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 4. 2006, č. j. 64 Az 211/2004 - 34,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 14. 11. 2005, č. j. 64 Az 211/2004 - 21, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 11. 2004, č. j. OAM-3330/VL-07-12-2004. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud se zbožnil se závěrem žalovaného, že stěžovatelka neuváděla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování podle § 12 zákona o azylu, a proto byla její žádost žalovaným právem zamítnuta.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Následně Krajský soud v Ostravě zaslal (doporučeně) stěžovatelce na adresu uvedenou v kasační stížnosti formulář – potvrzení o majetkových poměrech pro posouzení důvodnosti stěžovatelčiny žádosti, a to zároveň s výzvou, aby jej do 10 dnů vrátila soudu

řádně vyplněný a podepsaný. Zásilku stěžovatelka podle údajů na doručence převzala dne 18. 1. 2005.

Krajský soud v Ostravě shora označeným napadeným usnesením ze dne 4. 4. 2006, rozhodl, že se stěžovatelce neustanovuje zástupce z řad advokátů. Usnesení bylo odůvodněno tím, že stěžovatelka na výzvu soudu k doložení svých osobních, výdělkových a majetkových poměrů nereagovala. Nedoložila tak, že jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a možnost ustanovení zástupce z řad advokátů. Současně stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce do doručení usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a jeho prostřednictvím kasační stížnost doplnila způsobem ve výzvě uvedeným.

Usnesení Krajského soudu v Ostravě žalobkyně napadla včas podanou kasační stížností. V ní uvádí, že s usnesením soudu nesouhlasí, napadá je v celém v rozsahu a že soud při projednávání jejího návrhu na ustanovení zástupce pochybil, když nezjistil přesně a úplně skutkový stav, čímž porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“) a v důsledku toho i nesprávně právně posoudil žádost o azyl; dále pochybil tím, že důkazy, které si opatřil pro rozhodnutí, nebyly úplné, čímž došlo k porušení § 32 odst. 1 a § 34 odst. 1 správního řádu a k nesprávnému posouzení skutkových a právních otázek; konečně pochybil tím, že jeho rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Krajskému soudu dále vytýká, že ve svém usnesení konstatoval, že jí zaslal výzvu k doložení majetkových poměrů a ona na ni nereagovala, ačkoli formou svého prohlášení potřebné skutečnosti soudu sdělila a neví tedy, jak dále by svá tvrzení mohla doložit. Stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšším správním soudem bylo napadené usnesení zrušeno, kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Žádá o ustanovení zástupce z řad advokátů. Ke kasační stížnosti pak připojila vyplněný formulář – potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

K otázce přípustnosti této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud správní soud podotýká, že podle jeho konstantní judikatury v řízení u Nejvyššího správního soudu proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce žalobci není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41).

Nejvyšší správní soud dovodil podle obsahu kasační stížnosti, že se stěžovatelka dovolává stížnostního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky týkající se splnění podmínek pro ustanovení zástupce.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě je zjevné, že tento soud řádně stěžovatelku vyzval k doložení jejích majetkových poměrů a tuto výzvu stěžovatelka převzala. Ze spisu krajského soudu je dále zjevné, že stěžovatelka na tuto výzvu nijak nereagovala a příslušný formulář zaslala až současně s kasační stížností proti usnesení o neustanovení zástupce z řad advokátů.

Podle § 35 odst. 8 věta první s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda

senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Protože stěžovatelka nedoložila své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud jí zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. Její tvrzení, že tak učinila a krajský soud tudíž neprávem její žádost přesto zamítl není pravdivé, neboť rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno dne 4. 4. 2006 (soud vyčkával na sdělení stěžovatelky více než 2 měsíce) a stěžovatelka formulář – potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech zaslala soudu až spolu s kasační stížností proti tomuto usnesení. Nedoložila tudíž splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků jako jednu z podmínek pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. Jelikož v řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem povinné (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) krajský soud se již nemusel zabývat hodnocením další podmínky pro ustanovení zástupce, tedy potřebou ochrany práv stěžovatele, což by bylo vzhledem k uvedenému nadbytečné.

Obecnou námitku stěžovatelky, v níž akcentuje porušení ustanovení správního řádu, shledal Nejvyšší správní soud bezpředmětnou, neboť v řízení před krajským soudem se uplatňují procesní postupy dané soudním řádem správním (potažmo ve smyslu § 64 uvedeného zákona též občanského soudního řádu) a nikoli postupy podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, takže k porušení ustanovení tohoto zákona krajským soudem nemohlo dojít.

Za situace, kdy stěžovatelce nebyl zástupce pro řízení o („hlavní“) kasační stížnosti ustanoven, bylo bezpředmětné zabývat se návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti neustanovení zástupce, neboť výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí nemohly znamenat pro stěžovatelku žádnou nenahraditelnou újmu (§ 73 odst. 2 s. ř. s. použitý přiměřeně podle § 107 s. ř. s.), resp. přiznáním odkladného účinku by se právní postavení stěžovatelky nijak nezměnilo.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem podle ustanovení § 109 odst. 1 citovaného zákona, neboť v postupu krajského soudu ani v hodnocení právní otázky tímto soudem neshledal pochybení.

Na stěžovatelce bude, aby pokud nepožádá znovu o ustanovení zástupce, doložila k výzvě soudu do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude v řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku zastupovat.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu